

1. KUROWY (5) ai

o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m N kurowy (2). ◇ A kurowy (1). ◇ f [G kurow(e)j.] ◇ L kurow(e)j (1). ◇ [n G kurow(e)go].]

◇ pl N subst kurow(e) (1). ◇ [A subst kurow(e).]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Przymiotnik od „kur” ‘ptak hodowlany, kogut, lub kura’;

1. Należący do koguta (4) : *FalZioł* I 49b; Mięso nád ine z domowych kápłunie y kokofze / á iądrá kurowe *SienLek* 7; Pies wściekły gdy vkąši: Weźmi grzebień kurowy/ á ftłukfzy go ná ránę przyłoż *SienLek* 152.

Zestawienie: lek. »kamień kurowy« = kamień rzekomo powstający w żołądku kápłona, używany do celów lekarskich; lapis alectorius (Rost) (1): IEŃth rzeczony kamień kokofzy/ albo kurowy dla mieŃtca gdzieŃie rodzi/ abowiem w żołądkoch Kápłoniech nalezion bywa. *FalZioł* IV 47d.

2. Zrobiony z koguta lub kury (1) : Też naŃienie tego Krokofu vwarzone w polewcze kápłoniey albo kurowey czyni Ńtolcze *FalZioł* I 33d.

3. [Związany z hodowlą kur:

Zestawienie: »dań knrowa« = rodzaj daniny: [gburowie] Dani inszej kurowej ani owsowej nie płacą *LustrPom* 165; *LustrMalb* 47.

a. W funkcji rzeczownika: »kurowe« = nazwa daniny: Z tychże siedlisk winni płacić kurowego per gr 1 ... fl 3/7/0 *LustrMaz* I 35.]

Synonimy: 1. kápłoni, kápłunny, koguci; zest.: elektoryjus, »kápłuni kamień«; 2. kápłoni, kápłunny.

Cf **KURNY**, [**KURZĘCY**], **KURZY**

AK